DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 września | Nr 25. | Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV 1936 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

741.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 września 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia polsko - niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia jest zawarty w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 września 1936 r. Nr 68. poz. 491).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 września 1936 r. (poz. 741).

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
P. II. N. 81/99/36.

Panie Ambasadorze,

Notą z dnia 18 lipca b. r. No. H. III. 3 d, skierowaną pod moim adresem, zechciał Pan Ambasador zaproponować następujące porozumienie w uzupełnieniu umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dn. 4.XI. 1935 r. i układu w sprawie płatności za obroty towarowe między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką (polsko-niemiecki układ rozrachunkowy) z tej samej daty:

I.

Obie Wysokie Umawiające się Strony zgodne są co do tego, że we wzajemnym obrocie towarowym polsko-niemieckim dopuszczone będą tranzakcje wywozowe i przywozowe z terminami dostawy lub płatności, wykraczającymi poza okres trwania polsko - niemieckiej umowy gospodarczej z dnia 4.XI. 1935 r.

II.

Przy dostawach towarów niemieckich do polskiego obszaru celnego i towarów z polskiego obszaru celnego do Niemiec celem wykonania tranzakcji, co do których będzie dowiedzione, że zostały zawarte w okresie trwania polsko-niemieckiej umowy gospodarczej i w jej ramach, a których terminy dostaw wykraczają poza ten okres względnie które z innych dostatecznie usprawiedliwionych przyczyn mają być dokonane dopiero po ekspirowaniu umowy — jak również przy zapłacie za te dostawy — obowiązują te same warunki i udogodnienia, co podczas trwania wspomnianej umowy.

To samo obowiązuje przy dostawach towarowych, które wymagane są dla wyrównania obu rachunków specjalnych po ekspirowaniu umowy gospodarczej z 4.XI. 1935 r. jak również przy zapłacie za nie.

III.

Do wykonania niniejszego porozumienia właściwe będą nadal komisje rządowe, utworzone w myśl art. 17 polsko-niemieckiej umowy gospodarczej i posiadające uprawnienia w niej przewidziane. Rzeczą tych komisji będzie porozumieć się co do tego, na jaki okres rozciągać się mają terminy dostaw lub płatności przy tranzakcjach wymienionych pod I oraz jakie dostawy towarów będą dopuszczone dla wyrównania obu rachunków specjalnych po ekspirowaniu tejże umowy.

IV.

Rząd Polski, któremu zostało powierzone prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska zgodnie z art. 104 Traktatu Wersalskiego i art. 2 i 6 Konwencji Paryskiej między Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem z dnia 9.XI. 1920 r. zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest Stroną Układającą się w niniejszym porozumieniu i że przyjmuje obowiązki oraz nabywa prawa w nim ustalone. Zastrzeżenie to nie dotyczy tych postanowień niniejszego porozumienia, które Rzecz-

pospolita Polska już zawarła odnośnie do Wolnego Miasta Gdańska na zasadzie praw, przysługujących Polsce traktatowo.

V.

Niniejsze porozumienie winno być ratyfikowane. Wchodzi ono w życie 15 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która ma nastąpić w Berlinie. Porozumienie pozostaje w mocy jeszcze przez 12 miesięcy po wygaśnięciu umowy gospodarczej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4.XI. 1935 r.

Potwierdzając odbiór powyższej noty mam zaszczyt zawiadomić, że Rząd Polski wyraża zgodę na zawarcie zaproponowanego w niej porozumienia.

Proszę przyjąć, Panie Ambasadorze, wyrazy mego bardzo wysokiego szacunku.

Warszawa, dn. 18 lipca 1936 r.

Szembek

Jego Ekscelencja
Pan Hans Adolf von MOLTKE,
Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny
Rzeszy Niemieckiej
w Warszawie.

Przekład.

AMBASADA NIEMIECKA
W WARSZAWIE.

Warszawa, dn. 18 lipca 1936 r.

Panie Podsekretarzu Stanu,

W uzupełnieniu umowy gospodarczej między Rzeszą Niemiecką a Rzecząpospolitą Polską z dn. 4.XI. 1935 r. i układu w sprawie płatności za obroty towarowe między Rzeszą Niemiecką a Rzecząpospolitą Polską (niemiecko-polski układ rozrachunkowy) z tej samej daty, mam zaszczyt zaproponować Jego Ekscelencji następujące porozumienie:

I.

Obie Wysokie Umawiające się Strony zgodne są co do tego, że we wzajemnym obrocie towarowym niemiecko-polskim dopuszczone będą tranzakcje wywozowe i przywozowe z terminami dostawy lub płatności, wykraczającymi poza okres trwania niemiecko-polskiej umowy gospodarczej z dnia 4.XI. 1935 r.

II.

Przy dostawach towarów niemieckich do polskiego obszaru celnego i towarów z polskiego obszaru celnego do Niemiec celem wykonania tranzakcji, co do których będzie dowiedzione, że zostały zawarte w okresie trwania niemiecko-polskiej umowy gospodarczej i w jej ramach, a których terminy dostaw wykraczają poza ten okres względnie które z innych dostatecznie usprawiedliwionych przyczyn mają być dokonane dopiero po ekspirowaniu umowy — jak również przy zapłacie za te dostawy — obowiązują te same warunki i udogodnienia, co podczas trwania wspomnianej umowy.

To samo obowiązuje przy dostawach towarowych, które wymagane są dla wyrównania obu rachunków specjalnych po ekspirowaniu umowy gospodarczej z 4.XI. 1935 r. jak również przy zapłacie za nie.

III.

Do wykonania niniejszego porozumienia właściwe będą nadal komisje rządowe, utworzone w myśl art. 17 niemiecko-polskiej umowy gospodarczej i posiadające uprawnienia w niej przewidziane. Rzeczą tych komisji będzie porozumieć się co do tego, na jaki okres rozciągać się mają terminy dostaw lub płatności przy tranzakcjach wymienionych pod I oraz jakie dostawy towarów będą dopuszczone dla wyrównania obu rachunków specjalnych po ekspirowaniu tejże umowy.

IV.

Rząd Polski, któremu zostało powierzone prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska zgodnie z art. 104 Traktatu Wersalskiego i art. 2 i 6 Konwencji Paryskiej między Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem z dnia 9.XI. 1920 r. zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest Stroną Układającą się w niniejszym porozumieniu i że przyjmuje obowiązki oraz nabywa prawa w nim ustalone. Zastrzeżenie to nie dotyczy tych postanowień niniejszego porozumienia, które Rzeczpospolita Polska już zawarła odnośnie do Wolnego Miasta Gdańska na zasadzie praw przysługujących Polsce traktatowo

V.

Niniejsze porozumienie winno być ratyfikowane. Wchodzi ono w życie 15 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która ma nastąpić w Berlinie. Porozumienie pozostaje w mocy jeszcze przez 12 miesięcy po wygaśnięciu umowy gospodarczej pomiędzy Rzeszą Niemiecką a Rzecząpospolitą Polską z dnia 4.XI. 1935 r.

Proszę Pana o zakomunikowanie mi zgody Pańskiego Rządu co do tego porozumienia.

Proszę przyjąć, Panie Podsekretarzu Stanu, wyrazy mego bardzo wysokiego szacunku.

v. Moltke

Jego Ekscelencja
Pan hr. Jan Szembek,
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Zagranicznych
w Warszawie.

742.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Wiedniu dnia 29 lipca 1936 r. układu dodatkowego do konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dnia 11 października 1933 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Wiedniu dnia 29 lipca 1936 r. układu dodatkowego do konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dnia 11 października 1933 r.

(2) Tekst wspomnianego układu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 września 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 września 1936 r. Nr 69, poz. 496).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1936 r. (poz. 742).

Przekład.

UKŁAD DODATKOWY

do konwencji handlowej między Polską i Austrią podpisanej dnia 11 października 1933 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Związkowy Austrii, ożywione jednakowym pragnieniem polepszenia wymiany handlowej między obydwoma krajami, zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Załącznik A. do konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dnia 11 października 1933 r., będzie zmieniony i uzupełniony w sposób następujący:

Nr taryfy austriackiej	Nazwa towaru	Stawka celna Kor. zł Za 100 kg
	Do skreślenia:	
ex 55	Świnie o wadze:	
	c. powyżej 40 do 150 kg	
	2) dla ilości rocznej, równającej się 48% importu austriackiego świń z Polski w r. 1929 o wadze powyżej 40 do 110 kg za specjalnymi zaświadczeniami	13.—
	Do włączenia:	
ex 44	Nasiona, osobno niewymienione:	
	Uwaga: Nasiona buraków cukrowych	bez cła
ex 67	Włosie końskie	bez cła
ex 302, b, 1	Beczułki z drzewa bukowego o pojemności nie przekraczającej 6 litrów	15.—
ex 365, c	Stopy żelaza:	
	2) Ferrochrom	bez cła
	3) Ferrosilicium od 88% i wyżej	1.—
do 376	Uwaga: Rury spawane o grubości ścianki od 34 mm i powyżej dla powszechnych central hydraulicznych w ramach kontyngentu rocznego 4.000 q	bez cła
do 508, d	Uwaga: Gaz Blau, gaz propanowy, gaz butanowy, zarówno jak i ich mieszaniny dla celów przemysłowych pod kontrolą użycia w ramach kontyngentu 500 q	bez cła

Artykuł II.

Załącznik B do konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dnia 11 października 1933 r., będzie zmieniony i uzupełniony w sposób następujący:

Nr taryfy polskiej	Nazwa towaru	Stawka celna zł Za 100 kg
	Do skreślenia:	
z 1013 p. 5	Prądki i szydełka	250.—
1014 p. 1	Uwaga: do 1014 1a, b:	
	haftki, sprzączki, klamerki, zapinki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych srebrzone, będą clone według odpowiednich stawek autonomicznych z dodatkiem	50%
	Do włączenia lub zmienienia:	
z 211 p. 2	Kunerat, sprowadzony przez Urząd Celny w Zebrzydowicach . .	50.— dla kontyngentu rocznego 300 q
269 z p. 1	Wody mineralne lecznicze:	
	Gleichenberg, Gastein, Hall	6.—
296 z p. 4	Kwas węglowy w kapslach	50.—
z Uwagi do grupy 29	Kwas węglowy w kapslach z poz. 296 z p. 4 bez dodatku	
416	Ziemie, farby, — objęte pozycją 410 z domieszką barwnika organicznego w ilości 5% i mniej:	
	a) czerwone	75.—
	b) inne	20.—
713	Gorsety, pasy — biodrowe, sportowe — nieprzybrane:	
z p. 1	bawełniane	3.500.—
735	Gąbki gumowe	700.—
772 p. 1	Forniery nieklejone z drewna innego niż objęte pozycją 747 taryfy celnej	20.—
	Uwaga: Wyjaśnienia, ogłoszone w Nr 14 poz. 342 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1935 i w Nr 9 poz. 284 z r. 1936, pozostaną w mocy tak długo, jak długo, niniejsze porozumienie będzie w mocy.	
777	Meble, oprócz giętych i bambusowych, ich części:	
p. 2	fornierowane:	
	b) malowane, lakierowane, politurowane	230.—
z 793 p. 2	Miazga drzewna o zawartości wody 50% i mniej, sprowadzana przez Urząd Celny w Zebrzydowicach	1.— dla kontyngentu rocznego 10000 q
z 998 p. 1 a I	Płatki i proszek aluminiowe, niezabarwione pigmentem organicznym, w opakowaniu powyżej 500 g, za pozwoleniem Ministra Skarbu .	10.—
1014 p. 1	Haftki, sprzączki, klamerki, zatrzaski i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych i ich części:	
	a) żelazne, stalowe — niczym niepokryte, lakierowane, oksydowane, pokryte nieszlachetnymi metalami;	
	I. jednobarwne	350.—
	b) z innych nieszlachetnych metali.	500.—

Artykuł III.

W protokole końcowym do konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dn. 11 października 1933 r., będzie włączone następujące postanowienie:

Do załącznika A:

Do T. Nr 96, c:

Co się tyczy mięsa świńskiego przerobionego, dla którego Polska korzysta ze zniżek celnych na zasadzie postanowień konwencji handlowej z dn. 11 października 1933 r. bądź na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania, zniżone stawki celne będą również stosowane w tym wypadku, kiedy te towary będą sprowadzane: jako gotowane, zwinięte, prasowane lub pozbawione kości.

Do T. Nr 238, a:

Papier ze słomy jest papierem, wytwarzanym ze słomy, koloru żółtego, wygładzonym z jednej strony. Przy taryfikacji papieru ze słomy nie będą brane pod uwagę składniki włókien inne niż słoma (celuloza i włókna z miazgi drzewnej mechanicznej) do 25%.

Artykuł IV.

W celu wzmożenia wywozu, Wysokie Układające się Strony gotowe są powierzyć właściwym organizacjom zastosowanie środków, zmierzających do tego celu.

Środki finansowe potrzebne na ten cel będą dostarczone przez obydwa Rządy.

Artykuł V.

Układ niniejszy stanowi część nierozdzielną konwencji handlowej między Polską i Austrią, podpisanej dn. 11 października 1933 r. Warunki jego trwania będą te same co i wspomnianej konwencji handlowej. Będzie on ratyfikowany i wejdzie w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie prawo stosowania układu prowizorycznie, od daty poprzedzającej wymianę dokumentów ratyfikacyjnych. Data ta będzie ustalona za wspólną zgodą przez obydwa Rządy.

Na dowód powyższego, pełnomocnicy niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy układ i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Wiedniu, w dwóch egzemplarzach dnia 29 lipca 1936 r.

L. S. *J. Gawroński* L. S. *Schuschnigg*

743

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1936 r.

o ograniczeniu urzędników i żołnierzy w obejmowaniu stanowisk w niektórych przedsiębiorstwach i instytucjach finansowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Urzędnik, do którego obowiązków służbowych należy kontrola lub nadzór nad przedsiębiorstwem lub instytucją finansową bądź wydawanie decyzyj w sprawach tego przedsiębiorstwa lub instytucji, a w szczególności zawieranie albo zatwierdzanie w imieniu Skarbu Państwa umów lub udzielanie koncesyj i t. p., nie może w ciągu 3 lat od dnia rozwiązania z nim stosunku służbowego objąć stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo jakiegokolwiek innego stanowiska w powyższym przedsiębiorstwie lub instytucji, jeżeli za pełnienie czynności na tym stanowisku miałby otrzymać wynagrodzenie pod jakąkolwiek formą.

(2) Jeżeli urzędnik wykonywał obowiązki służbowe, określone w ust. (1), nie bezpośrednio przed rozwiązaniem z nim stosunku służbowego, wówczas zakaz, ustalony w ust. (1), obowiązuje od daty zwolnienia urzędnika od powyższych obowiązków.

(3) Jeżeli urzędnik przed zwolnieniem go ze służby państwowej był przeniesiony w stan nieczynny, wówczas okres lat 3 liczy się od daty przeniesienia urzędnika w stan nieczynny.

(4) Za urzędników w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się również pracowników kontraktowych a także pracowników przedsiębiorstw i monopolów państwowych z wyjątkiem przedsiębiorstw, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 195).

(5) Do przedsiębiorstw i instytucyj finansowych w rozumieniu ust. (1) zalicza się:

1) przedsiębiorstwa prywatne i ich związki, porozumienia lub zrzeszenia, towarzystwa kredytowe, przedsiębiorstwa bankowe i ubezpieczeniowe;

2) przedsiębiorstwa i monopole państwowe, przedsiębiorstwa związków samorządowych, przedsiębiorstwa instytucyj ubezpieczeń społecznych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności i komunalne kasy oszczędności.

Art. 2. (1) Naruszenie zakazów, ustalonych w art. 1, pociąga za sobą dla sprawcy skutki następujące:

1) utratę wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego do Państwa;

2) obowiązek płacenia od otrzymywanego w przedsiębiorstwie lub instytucji wynagrodzenia podwójnej stawki podatku dochodowego, przypadającego od tego wynagrodzenia na mocy przepisów działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 2, poz. 6), a to w ciągu okresu przewidzianego w art. 1.

(2) Utrata praw, określonych w ust. (1) pkt 1), pociąga za sobą obowiązek zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwot, wypłaconych urzędnikowi z tytułu rozwiązania z nim stosunku służbowego i przez czas pozostawania w stanie nieczynnym (art. 1 ust. (3)). Egzekucja tych kwot następuje w trybie administracyjnym.

(3) Niezależnie od skutków, wymienionych w ust. (1) i (2), urzędnik nie może być ponownie przyjęty do służby państwowej na stałe, prowizorycznie lub kontraktowo.

Art. 3. Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się:

1) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji (art. 1 ust. (5)) na mocy nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej lub władzy naczelnej oraz gdy objęcie takiego stanowiska wymaga zatwierdzenia władzy naczelnej;

2) gdy urzędnik obejmuje za zezwoleniem władzy naczelnej stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionych w art. 1 ust. (5) pkt 2);

3) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje w przedsiębiorstwie lub instytucji, w których pracował przed przejściem na służbę państwową, to samo stanowisko, jakie w nich poprzednio zajmował.

Art. 4. (1) Orzekanie skutków, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 1) oraz w art. 2 ust. (2), należy do władzy naczelnej urzędnika, skutków zaś, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 2), — do Ministra Skarbu w porozumieniu z władzą naczelną urzędnika.

(2) Odpisy orzeczeń doręcza się: osobie interesowanej, przedsiębiorstwu lub instytucji, obowiązanym do potrącania podatku dochodowego (art. 44 ustawy o państwowym podatku dochodowym), a to w celu wykonania przepisu art. 2 ust. (1) pkt 2) dekretu niniejszego, oraz władzom skarbowym, powołanym do wypłat na rzecz byłych urzędników (art. 2 ust. (2)) i do pobierania podatku dochodowego.

(3) Nadwyżka podatku dochodowego, ustalona w art. 2 ust. (1) pkt 2) a należna za czas od daty objęcia stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji finansowej do daty zawiadomienia (ust. (2) artykułu niniejszego), powinna być przez przedsiębiorstwo lub instytucję potrącona w całości z wynagrodzenia, należnego byłemu urzędnikowi w miesiącu następującym po dacie zawiadomienia. Jeżeli wynagrodzenie to nie wystarcza na pokrycie nadwyżki, różnicę należy potrącić w miesiącach następnych.

(4) Wraz z odpisem orzeczenia doręcza się przedsiębiorstwu lub instytucji wezwanie do wykonania przepisu ust. (3).

Art. 5. Władza naczelna urzędnika obowiązana jest stwierdzić na jego prośbę, najpóźniej w terminie miesięcznym od dnia wniesienia podania, czy zamierzone przez niego objęcie stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionej w art. 1 ust. (5) pkt 1), nie jest sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Art. 6. Naruszenie obowiązków, ustalonych w art. 2 ust. (1) pkt 2) i w art. 4 ust. (3), pociąga za sobą skutki, przewidziane w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), a w szczególności dla pracodawcy odpowiedzialność za niepotrącenie nadwyżki podatku dochodowego.

Art. 7. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do żołnierzy.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 września 1936 r. Nr 70, poz. 500).

744.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej".

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732) zarządza się co następuje:

§ 1. Tabela tarowa stanowiaca załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej" (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268) w części dotyczącej pozycji 393 do 402 włącznie otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
393, 394 oprócz nitrotoluolu, 395 —402 włącznie	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w naczyniach szklanych . .	25
	w blaszankach	10
	w bębnach z blachy żelaznej	9
z 394 nitrotoluol (para, orto, meta)	w beczkach żelaznych . . .	18
	w skrzyniach	15
	w beczkach drewnianych . .	12
	w naczyniach szklanych . .	25
	w blaszankach	10
	w bębnach z blachy żelaznej	12

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 września 1936 r. Nr 69, poz. 497).

745.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 sierpnia 1936 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w punkcie I 1 b) skreśla się wyrazy:
„El Aliento . . . . 90 gr"
i „Książę Józef . . . . 85 gr"

2) w punkcie I 2 b) 1) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 940) — skreśla się wyraz „Ariston",

3) w punkcie I 2 b) 2) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 586) po wyrazie „Zefir" dodaje się przecinek i wyraz „Lot".

§ 2. Wyroby tytoniowe skreślone z cennika w myśl § 1 punkt 1) i 2) niniejszego rozporządzenia będą sprzedawane do wyczerpania ich zapasów po cenach ustalonych w cenniku, załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) w dotychczasowym brzmieniu tego cennika.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 września 1936 r. Nr 70, poz. 502).

746.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego.

Na podstawie § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481), podaje się do wiadomości co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 24 września 1936 r. obrót towarami, pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami, pochodzącymi z Włoch i posiadłości włoskich, między polskim obszarem celnym a Włochami i posiadłościami włoskimi, podlegać będzie specjalnej kontroli, przewidzianej w §§ 48 ust. 11, 56 ust. 8 i 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481).

§ 2.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak też warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego) towarów, pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich a przywożonych do polskiego obszaru celnego, jak również towarów pochodzących z polskiego obszaru celnego a wywożonych do Włoch lub posiadłości włoskich, wymagane będą od stron:

a) przy odprawie przywozowej — świadectwa rozrachunkowe według załączonego wzoru Nr 1,

b) przy odprawie wywozowej — świadectwa rozrachunkowe według załączonego wzoru Nr 2.

§ 3.

Świadectwa rozrachunkowe będą wystawiane na polskim obszarze celnym przez Komisję Obrotu Towarowego.

§ 4.

Prowadzenie ewidencji dokumentów, wymienionych w § 2 powierza się aż do odwołania Polskiemu Towarzystwu Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, któremu urząd celny po dokonaniu odprawy towarów, przesyła odcinki kontrolne świadectw według wzorów Nr 1 i 2.

Za Ministra Skarbu:
(—) St. Fr. Królikowski,
Dyrektor Departamentu.

2) obowiązek płacenia od otrzymywanego w przedsiębiorstwie lub instytucji wynagrodzenia podwójnej stawki podatku dochodowego, przypadającego od tego wynagrodzenia na mocy przepisów działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 2, poz. 6), a to w ciągu okresu przewidzianego w art. 1.

(2) Utrata praw, określonych w ust. (1) pkt 1), pociąga za sobą obowiązek zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwot, wypłaconych urzędnikowi z tytułu rozwiązania z nim stosunku służbowego i przez czas pozostawania w stanie nieczynnym (art. 1 ust. (3)). Egzekucja tych kwot następuje w trybie administracyjnym.

(3) Niezależnie od skutków, wymienionych w ust. (1) i (2), urzędnik nie może być ponownie przyjęty do służby państwowej na stałe, prowizorycznie lub kontraktowo.

Art. 3. Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się:

1) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji (art. 1 ust. (5)) na mocy nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej lub władzy naczelnej oraz gdy objęcie takiego stanowiska wymaga zatwierdzenia władzy naczelnej;

2) gdy urzędnik obejmuje za zezwoleniem władzy naczelnej stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionych w art. 1 ust. (5) pkt 2);

3) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje w przedsiębiorstwie lub instytucji, w których pracował przed przejściem na służbę państwową, to samo stanowisko, jakie w nich poprzednio zajmował.

Art. 4. (1) Orzekanie skutków, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 1) oraz w art. 2 ust. (2), należy do władzy naczelnej urzędnika, skutków zaś, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 2), — do Ministra Skarbu w porozumieniu z władzą naczelną urzędnika.

(2) Odpisy orzeczeń doręcza się: osobie interesowanej, przedsiębiorstwu lub instytucji, obowiązanym do potrącania podatku dochodowego (art. 44 ustawy o państwowym podatku dochodowym), a to w celu wykonania przepisu art. 2 ust. (1) pkt 2) dekretu niniejszego, oraz władzom skarbowym, powołanym do wypłat na rzecz byłych urzędników (art. 2 ust. (2)) i do pobierania podatku dochodowego.

(3) Nadwyżka podatku dochodowego, ustalona w art. 2 ust. (1) pkt 2) a należna za czas od daty objęcia stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji finansowej do daty zawiadomienia (ust. (2) artykułu niniejszego), powinna być przez przedsiębiorstwo lub instytucję potrącona w całości z wynagrodzenia, należnego byłemu urzędnikowi w miesiącu następującym po dacie zawiadomienia. Jeżeli wynagrodzenie to nie wystarcza na pokrycie nadwyżki, różnicę należy potrącić w miesiącach następnych.

(4) Wraz z odpisem orzeczenia doręcza się przedsiębiorstwu lub instytucji wezwanie do wykonania przepisu ust. (3).

Art. 5. Władza naczelna urzędnika obowiązana jest stwierdzić na jego prośbę, najpóźniej w terminie miesięcznym od dnia wniesienia podania, czy zamierzone przez niego objęcie stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionej w art. 1 ust. (5) pkt 1), nie jest sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Art. 6. Naruszenie obowiązków, ustalonych w art. 2 ust. (1) pkt 2) i w art. 4 ust. (3), pociąga za sobą skutki, przewidziane w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), a w szczególności dla pracodawcy odpowiedzialność za niepotrącenie nadwyżki podatku dochodowego.

Art. 7. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do żołnierzy.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 września 1936 r. Nr 70, poz. 500).

744.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej".

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732) zarządza się co następuje:

§ 1. Tabela tarowa stanowiąca załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej" (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268) w części dotyczącej pozycji 393 do 402 włącznie otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
393, 394 oprócz nitrotoluolu, 395 —402 włącznie	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w naczyniach szklanych . .	25
	w blaszankach	10
	w bębnach z blachy żelaznej	9
z 394 nitrotoluol (para, orto, meta)	w beczkach żelaznych . .	18
	w skrzyniach	15
	w beczkach drewnianych . .	12
	w naczyniach szklanych . .	25
	w blaszankach	10
	w bębnach z blachy żelaznej	12

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 września 1936 r. Nr 69, poz. 497).

745.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 sierpnia 1936 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w punkcie I 1 b) skreśla się wyrazy:

„El Aliento . . . . 90 gr"
i „Książę Józef . . . . 85 gr"

2) w punkcie I 2 b) 1) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 940) — skreśla się wyraz „Ariston",

3) w punkcie I 2 b) 2) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 586) po wyrazie „Zefir" dodaje się przecinek i wyraz „Lot".

§ 2. Wyroby tytoniowe skreślone z cennika w myśl § 1 punkt 1) i 2) niniejszego rozporządzenia będą sprzedawane do wyczerpania ich zapasów po cenach ustalonych w cenniku, załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) w dotychczasowym brzmieniu tego cennika.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 września 1936 r. Nr 70, poz. 502).

746.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego.

Na podstawie § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481), podaje się do wiadomości co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 24 września 1936 r. obrót towarami, pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami, pochodzącymi z Włoch i posiadłości włoskich, między polskim obszarem celnym a Włochami i posiadłościami włoskimi, podlegać będzie specjalnej kontroli, przewidzianej w §§ 48 ust. 11, 56 ust. 8 i 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481).

§ 2.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak też warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego) towarów, pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich a przywożonych do polskiego obszaru celnego, jak również towarów pochodzących z polskiego obszaru celnego a wywożonych do Włoch lub posiadłości włoskich, wymagane będą od stron:

a) przy odprawie przywozowej — świadectwa rozrachunkowe według załączonego wzoru Nr 1,

b) przy odprawie wywozowej — świadectwa rozrachunkowe według załączonego wzoru Nr 2.

§ 3.

Świadectwa rozrachunkowe będą wystawiane na polskim obszarze celnym przez Komisję Obrotu Towarowego.

§ 4.

Prowadzenie ewidencji dokumentów, wymienionych w § 2 powierza się aż do odwołania Polskiemu Towarzystwu Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, któremu urząd celny po dokonaniu odprawy towarów, przesyła odcinki kontrolne świadectw według wzorów Nr 1 i 2.

Za Ministra Skarbu:
(—) St. Fr. Królikowski,
Dyrektor Departamentu.

Wzór Nr 1 do obwieszczenia Ministra

KOMISJA OBROTU TOWAROWEGO **I**

Serja ....

Nr ....

Warszawa, dnia ....

Świadectwo rozrachunkowe

na przywóz z ....

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 września 1936 r (Monitor Polski Nr .... poz. ....) stwierdza się, że firma ....
(nazwa i dokładny adres)

sprowadzająca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ z ....

od firmy .... wyszczególniony niżej towar, wy-
(nazwa i dokładny adres)

pełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko ....

1	2	3	4		5	6
Pozycja taryfy celnej	NAZWA TOWARU	Wymiarowa ilość sztuk, tuzinów, par itp.	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
			brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego w ciągu miesiąca od daty wystawienia i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar powinien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P.

Przewodniczący:

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia .... Nr ....

.........., dnia .... 19 r.
(miejscowość)

M. P. instytucji wydającej świadectwo

Podpis

Skarbu z dnia 18 września 1936 r.

II

ODCINEK KONTROLNY

Serja ...., dnia ....

Nr ....

Do

Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (Zahan)

w Warszawie

Urząd Celny w ....
stwierdza, że w dniu ....
odprawił $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ [1]) w przywozie z ....
wg zgłoszenia celnego Nr .... wyszczególniony niżej towar:

Pozycja taryfy celnej[2])	Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P.

Podpis urzędnika celnego

[1]) niepotrzebne skreślić.

[2]) należy podać pozycję i punkt (bez liter i uwag).

Wzór Nr 2 do obwieszczenia Ministra

KOMISJA OBROTU TOWAROWEGO

Serja..................

Nr..................

Świadectwo rozrachunkowe

na wywóz do..

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 września 1936 r. (Monitor Polski Nr.........., poz...........) stwierdza się, że firma..
(nazwa i dokładny adres)

wywożąca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ do ....

dla firmy ....
(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-..

1	2	3		4	5
Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
		brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego w ciągu miesiąca od daty wystawienia i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar winien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P.

Przewodniczący:

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia.................................. Nr..................

...., dnia ....
(miejscowość)

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Podpis:

Towar wywieziony zagranicę dnia ....

Skarbu z dnia 18 września 1936 r.

II

ODCINEK KONTROLNY

.... dnia..............

Serja..............

Nr..................

Do
Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (Zahan) w Warszawie
ul. Moniuszki 10.

Urząd Celny w ....

odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do ....

....

według zgłoszenia celnego Nr............... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P.

Podpis urzędnika celnego

[1]) niepotrzebne skreślić

III

ODCINEK DLA EKSPORTERA

.............................., dnia..............................

Serja..............

Nr..................

Ważne tylko dla celów kontroli obrotu towarowego polsko-
....

Urząd Celny w ....

odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do ....

....

według zgłoszenia celnego Nr............... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P.

Podpis urzędnika celnego

[1]) niepotrzebne skreślić.

747.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 września 1936 r.

ustalające dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 5 Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi w zakresie czynności, wymienionych w § 1 ust. (4) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 419):

1) **Bank Ludowy Sp. z. z. odp. n. w Wodzisławiu;**

2) **Bank Ludowy Spółdz. z odp. ogr. w Pelplinie;**

3) **Polski Bank Ludowy Spółdz. z odp. nieogr. w Wodzisławiu;**

4) **Zjednoczony Bank Spółdzielczy, Spółdz. z nieogr. odp. w Brodnicy n/Drwęcą;**

5) **Bank Ludowy Spółdz. Kredyt. z odp. nieogr. w Tucholi;**

6) **Powiatowy Bank Spółdzielczy z ogr. odp. we Włodzimierzu;**

7) **Dom Bankowy Natan Morgenstern w Warszawie;**

8) **Kantor Wymiany A. Blumental i M. Czerwiński w Warszawie;**

9) **Kantor Wymiany B. Heilsberg i J. Rotenberg w Warszawie;**

10) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Wejherowa w Wejherowie;**

11) **Komunalna Kasa Oszczędności powiatu wadowickiego w Wadowicach;**

12) **Komunalna Kasa Oszczędności powiatu chełmińskiego w Chełmnie;**

13) **Komunalna Kasa Oszczędności powiatu makowskiego w Makowie Maz.;**

14) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Rawicza w Rawiczu;**

15) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Sanoka w Sanoku;**

16) **Komunalna Kasa Oszczędności powiatu wrzesińskiego we Wrześni;**

17) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Mysłowic w Mysłowicach;**

18) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Rybnika w Rybniku;**

19) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Żor w Żorach;**

20) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Wodzisławia w Wodzisławiu;**

21) **Komunalna Kasa Oszczędności miasta Brodnicy w Brodnicy n/Drwęcą;**

22) **Miejska Komunalna Kasa Oszczędności w Międzychodzie;**

23) **Miejska Komunalna Kasa Oszczędności w Starogardzie;**

24) **Miejska Komunalna Kasa Oszczędności w Lesznie;**

25) **Miejska Komunalna Kasa Oszczędności miasta Stryja w Stryju.**

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 września 1936 r. Nr 213, poz. 376).

748.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 września 1936 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 6 do 27 sierpnia 1936 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr. Nr.—Data wylosowania			Nr. Nr.—Data wylosowania		
521—20.	VIII.	1936 r.	23245—13.	VIII.	1936 r.
3935—20.	„	„	24917—20.	„	„
4768—27.	„	„	26536—13.	„	„
8445—20.	„	„	27148—27.	„	„
8769—13.	„	„	28148— 6.	„	„
9495—27.	„	„	30082—13.	„	„
10479— 6.	„	„	31715— 6.	„	„
14178—20.	„	„	32052— 6.	„	„
15073— 6.	„	„	34402—27.	„	„
15291—13.	„	„	35038—20.	„	„
15435—27.	„	„	35950— 6.	„	„
16133— 6.	„	„	38254—20.	„	„
16672—27.	„	„			
20417—13.	„	„			
22355—13.	„	„			
22829—27.	„	„			

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 września 1936 r. Nr 216, poz. 380).

749.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 września 1936 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III, na które padły wygrane w dniu 1 września 1936 r.:

40.000 dol.

238367

8.000 dol.

400695

po 3.000 dol.

116702, 542262, 933006

po 1.000 dol.

23022, 125986, 547495, 712798, 985374

po 500 dol.

92307, 618803, 1088235, 1152378, 1302263, 459400, 676695, 1110146, 1293845, 1350044,

po 100 dol.

24205	430526	788410	1125653
25643	438226	789519	1155313
72370	463116	799521	1155834
74019	463846	883546	1180145
88689	475152	887465	1247615
88777	490850	895943	1256000
98281	531597	897043	1273292
108627	531918	946118	1278157
112465	547502	951379	1286685
119944	575018	1002884	1368463
130460	577378	1015099	1372291
196412	645064	1020217	1372708
216486	681533	1035239	1376715
257860	685549	1089330	1383482
311220	698404	1100689	1401945
333030	704073	1111820	1436688
339505	717572	1114435	1450468
343853	730323	1116181	1457894
384673	732704	1122607	1479077
395429	762698	1124754	1481011

Ogółem wylosowano 100 premii na sumę 75.000 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 września 1936 r. Nr 216, poz. 379).

750.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 września 1936 r.

w sprawie umorzenia 7% Pożyczki Kolejowej.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia Kolei Lwów — Granica Państwa pod Śniatyniem - Załuczem (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 426), zostały umorzone w dniu 1 września 1936 r., zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 679), w drodze wykupu obligacje 7% Pożyczki Kolejowej, oznaczone następującymi numerami emisyjnymi:

NNr. 5063 do 5164
NNr. 17635 „ 17672
NNr. 17674 „ 17679
NNr. 17681 „ 17716

Ogółem 182 sztuki, każda wartości nominalnej 500 zł w złocie, na ogólną sumę nominalną 91.000 zł w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 września 1936 r. Nr 217, poz. 382).

751.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 sierpnia 1936 r.

w sprawie wypowiedzenia konwencji handlowej między Polską a Francją z dnia 9 grudnia 1924 r.

W związku z oświadczeniem rządowym z dnia 25 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 329) w sprawie wypowiedzenia konwencji handlowej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu dnia 9 grudnia 1924 r., podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie porozumienia się Rządu Rzeczypospolitej Polskiej z Rządem Republiki Francuskiej w myśl art. XXXIII ust. 4, zdanie końcowe tej konwencji, które to porozumienie nastąpiło w drodze wymiany not z dnia 9 lipca 1936 r., termin wygaśnięcia konwencji przesunięty został na dzień 20 lipca 1936 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 września 1936 r. Nr 70, poz. 509).

752.

WYKŁADNIA
ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 460: (art. 47). Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 26 lutego 1936 r. L. Rej. 4310/31 ustalił, w związku ze zdaniem drugim ustępu pierwszego art. 47 u. o. s. tezę następującą: „Niedołączenie do odwołania, względnie niedostarczenie na wezwanie władzy, pisma, którego dotyczy opłata, względnie jego uwierzytelnionego odpisu, może mieć jedynie wpływ w sferze dowodowej i powodować oparcie się władzy przy rozstrzygnięciu odwołania na materiale, którym rozporządza władza. Mianowicie, gdy twierdzenia odwołania, dotyczące pisma quaestionis, nie znajdują oparcia w tym materiale, przysługuje instancji odwoławczej prawo nieuznania tych twierdzeń za udowodnione".

Władza odwoławcza zatem w braku załącznika, o którym mowa nie jest władna pozostawić odwołanie bez rozpoznania pod względem merytorycznym. Wykładnia niniejsza wiąże się z wykładnią Nr 430 ogłoszoną w Nr 10 Dz. Urz. Min. Sk. za 1935 (L. D. V. 47401/5/36).

Nr. 461: (art. 90 i 91). Skarb Państwa zawiera — zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I. 1934 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej, członków ich rodzin oraz emerytów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 81) — umowy z lekarzami i położnymi o udzielanie wymienionym wyżej osobom pomocy lekarskiej. Istnieją dwa typy takich umów, przewidziane w ustępie 10 Instrukcji Ministra Opieki Społecznej z dnia 15.III. 1935 r. Nr Zn 14a/4-5, ogłoszonej w Nrze 4 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Opieki Społecznej z 1935 r. (str. 134).

Pismo pod nazwą „umowa o pracę" (załącznik 1 do powołanej instrukcji), jest wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 91 (punktu 1) u. o. s. w brzmieniu, ustalonym w art. 3 dekretu z dnia 14.I. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 15). Według brzmienia umowy lekarz zobowiązuje się „przyjęte na siebie obowiązki wykonywać w myśl postanowień ustawy z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164), w szczególności artykułów 22 — 27"; ponieważ zaś zgodnie z powołanym art. 22 „obowiązany jest wypełniać każde zlecenie swoich przełożonych", przeto „podlega w czasie wykonywania umowy" przewidzianemu w ustępie drugim art. 91 u. o. s. „stałemu nadzorowi i kierownictwu służbodawcy".

Pismo pod nazwą „umowa zlecenia" (załącznik 2 do powołanej instrukcji), o ile stwierdza umowę zawartą z lekarzem, jest wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 91 (punktu 3) u. o. s. w brzmieniu wyżej powołanego dekretu; wynagrodzenie bowiem, które otrzymuje lekarz na podstawie „umowy zlecenia" (nie powołującej art. 22 ustawy o państwowej służbie cywilnej i też w inny sposób nie ustanawiającej stałego nadzoru i kierownictwa pracodawcy), stanowi obrót podlegający opodatkowaniu w myśl art. 9 ustawy z dnia 15.7 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339).

Pismo pod nazwą „umowa zlecenia", o ile stwierdza umowę zawartą z położną, podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% w myśl art. 90 u. o. s. w brzmieniu powołanego dekretu.

Z lekarzami i dentystami szkolnymi zawiera Skarb Państwa, zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24.I. 1934 r. Nr BP. 2753/34, ogłoszonego w Nrze 1 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z r. 1934 (str. 51) umowy o pracę według wzoru A, umieszczonego w Dz. Urz. Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 1930 r. na str. 547. Ponieważ wzór ten powołuje art. 22 ustawy o państwowej służbie cywilnej, więc pismo, sporządzone według tego wzoru, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 91 (punktu 1) u. o. s. (L. D. V. 47416/5/36).

753.

OKÓLNIK B. P. 2 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 września 1936 r.

L. B. P. 10437/36

w sprawie diet dla praktykantów.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i Dyrekcyj Ceł.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz U. R. P. Nr 54/393) i ustaleniem w zasadzie wysokości

diet w zależności od grup uposażenia, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Praktykantom na stanowiska I i II kategorii zatrudnionym w administracji skarbowej, którzy w pierwszym okresie służby przygotowawczej nie otrzymują uposażenia, lecz tylko wynagrodzenie na podstawie zarządzenia z dn. 26 marca 1936 r. L. B. P. 3923/36 względnie z dn. 25 kwietnia 1936 r. L. B. P. 4815/36 należy wypłacać w przypadkach podróży służbowych w pierwszym okresie służby przygotowawczej tj. do czasu przyjęcia na etat i przyznania uposażenia według X lub XI grupy — diety w wysokości 5 zł dziennie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

754.

OKÓLNIK B. P. 4 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 września 1936 r.

L. B. P. 10830/36

w sprawie należności w razie przeniesienia i delegacji.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Dyrekcyj Ceł.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, iż niektóre Izby Skarbowe (Dyrekcje Ceł) wstrzymują się w przypadkach przeniesień i delegacyj z asygnowaniem należności przeniesień i diet, a to z powodu sporu prowadzonego między Izbami Skarbowymi (Dyrekcjami Ceł), która z nich obowiązana jest do wypłaty tych należności.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Wszelkie należności z tytułu podróży służbowych i przeniesień wypłaca ta władza w okręgu której funkcjonariusz pełni służbę (do której został przeniesiony).

Wszelkie należności funkcjonariuszów z tytułu delegacji (pokrywa) wypłaca również ta władza do okręgu której zostali delegowani.

Należności z tytułu poborów służbowych wypłaca ta władza do której delegowani mają stały przydział służbowy.

Pobory powinny być przesyłane zasadniczo do miejsca delegacji, o ile funkcjonariusz inaczej nimi nie zadysponował.

Rachunki kosztów podróży, przeniesień i diet należy realizować bezzwłocznie po przedłożeniu ich przez odnośnych funkcjonariuszy.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

755.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 września 1936 r.

L. D. III. 13053/4/36

w sprawie zwrotu nadpłat w gotówce.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych (Opłat Stemplowych).

W celu umożliwienia płatnikom odbioru należnych im sum pieniężnych z tytułu zwrotu nadpłat w podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych, w podatku od spadków i darowizn, od lokali i placów budowlanych bezpośrednio w kasie właściwego dla zwrotu nadpłat urzędu skarbowego (opłat stemplowych), lub w drodze przelewu na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, Ministerstwo Skarbu zezwala w drodze wyjątku od zasady, wyrażonej w § 66, punkt 10 przepisów dla kas urzędów skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. z dn. 30 marca 1935 r. Nr 9, poz. 178 — załącznik Nr 2) na dokonywanie wypłat z tego tytułu bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego i w drodze przelewu należnej sumy na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności z zastrzeżeniem, że płatnik, na koncie którego powstała nadpłata w podaniu o zwrot nadpłaty w gotówce, zgłaszanym w myśl § 106 rozporządzenia Ministra Skarbu o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 821 z r. 1934) lub w osobnym piśmie wyrazi prośbę o wypłacenie należnej kwoty bezpośrednio w kasie dotyczącego urzędu skarbowego lub w drodze przelewu na konto czekowe w P. K. O., przy czym w przypadku gdy wypłata ma być dokonana do rąk innej osoby upoważnionej do odbioru albo przelana na konto czekowe innej osoby, własnoręczność podpisu płatnika zostanie uwierzytelniona przez powołane do tego władze lub organa.

W razie niezgłoszenia przez płatnika takiej prośby przed upływem terminu, przewidzianego w § 106 rozp. wyk. do Ordynacji Podatkowej, albo zgłoszenia prośby bez uwierzytelnienia podpisu i niepodania właściwego brzmienia i numeru konta czekowego w P. K. O. — należna płatnikowi suma pieniężna z doliczeniem w dotyczących przypadkach przysługującego w myśl art. 125 Ordynacji Podatkowej oprocentowania winna być przesłana pod jego adresem przekazem pocztowym — zgodnie z brzmieniem § 66, punkt 10 przepisów dla kas urzędów skarbowych.

Przy wypłacie gotówki bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego do rąk płatnika kierownik działu i skarbnik mają stwierdzić tożsamość jego osoby i zaznaczyć to na wyciągu z konta płatnika podpisami, pod adnotacją treści nastę-

pującej: „Tożsamość osoby płatnika p.......stwierdzona została na podstawie ....“ W treści adnotacji należy przy tym wymienić imię i nazwisko płatnika — zgodnie z przedstawionym kasie dowodem osobistym nazwę władzy, która wydała dowód tudzież datę i numer tego dowodu.

Przy przelewie sumy pieniężnej na konto czekowe w P. K. O. kasa winna dołączać do czeku przelewowego wypełniony blankiet nadawczy, a zwrócone przez P. K. O. potwierdzenie dla wpłacającego przykleić do dotyczącego dowodu rozchodowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

756.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 września 1936 r.

L. D. III. 13659/4/36

w sprawie zamiany talonów od obligacji 5% P. P. K. z r. 1924 znajdujących się w depozytach kas na nowe arkusze kuponowe.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre kasy urzędów skarbowych nie dokonały zmiany talonów kuponowych od obligacyj 5% P. P. K. z r. 1924, znajdujących się w depozytach na nowe arkusze kuponowe. Posiadane zaś nadmiary omawianych arkuszy kuponów kasy urzędów skarbowych po dniu 15 czerwca r. b. zwróciły Urzędowi Długów Państwa.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca Izbie zarządzić aby kasy, które dotychczas talonów od znajdujących się w depozycie obligacyj wspomnianej pożyczki nie wymieniły, odcięły je i przesłały do właściwych kas rejonowych celem zamiany na nowe arkusze kuponowe. Po ustaleniu, jakie ilości arkuszy kuponowych potrzeba będzie rejonowej kasie na omawianą wymianę, Izba zażąda nadesłania tej ilości przez Urząd Długów Państwa do kasy rejonowej.

Wysłanie talonów do kasy rejonowej kasy winny zaznaczyć na kopertach, w których przechowywane są dotyczące obligacje, po otrzymaniu zaś nowych arkuszy kuponowych ilość ich winny kasy odnotować w przedziałce 8 księgi papierów wartościowych.

Nowe arkusze kuponowe w zamian otrzymanych talonów kasy rejonowe winny przesłać właściwym kasom najdalej w ciągu tygodnia od ich otrzymania z Urzędu Długów Państwa.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

757.

OKÓLNIK T. 120 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 września 1936 r.

L. D. IV. 21414/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 960, 968, 971, 1082).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Wiązadła z blachy żelaznej, tzw. „Trix-Schiauchbinder“, służące do przymocowania węży gumowych do rur metalowych, należy clić według poz. 960 p. 3 lit. odpow. taryfy celnej. Wiązadła te składają się z rodzaju klamry z blachy poniklowanej, do której przymocowany jest z jednej strony wąski pasek z blachy ocynkowanej, z drugiej zaś strony wstawiona jest wtyczka żelazna poniklowana,

2) Blachy cynkowe w arkuszach jednostronnie obrobione sposobem mechanicznym, tzw. grenowaniem, używane do litografii, podlegają ocleniu według poz. 968 p. 3 lit. b taryfy celnej, na równi z blachami cynkowymi szlifowanymi.

Takież blachy, lecz posiadające dodatkową obróbkę jak: zaokrąglone rogi, wycięte otwory, obrobione brzegi itp. należy traktować jak wyroby z blachy cynkowej i clić według poz. 971 p. 3 taryfy celnej.

3) Maszyna używana do wykańczania obuwia, tak zwana „oczyszczarka“, podlega ocleniu według poz. 1082 p. odpow. taryfy celnej. Maszyna ta posiada na obracającym się horyzontalnym wale szereg tarcz do szlifowania, polerowania, gładzenia, wyciskania wgłębień.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

758.

OKÓLNIK T. 121 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 września 1936 r.

L. D. IV. 21617/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej wywozowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Za „metal brytania" wymieniony w poz. 10 taryfy celnej wywozowej, należy uważać stop zawierający 70% i wyżej cyny, od 6% do 25% antymonu i od 1% do 5% miedzi.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

759.

OKÓLNIK T. 119 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 września 1936 r.

L. D. IV. 21620/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 89, 407 i 755).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Pulpę tamaryndową surową, stanowiącą zgniecione i sfermentowane strączki tamaryndy, należy uważać jako rozdrobnione części roślin używanych w lecznictwie i clić według pozycji 89 p. 2 taryfy celnej.

Cechą charakterystyczną pulpy tamaryndowej surowej jest obecność w niej pestek i włókien strączków.

2) Laki koszenilowe powinny być clone według p. 2 poz. 407 taryfy celnej, ponieważ stanowią przetwory koszenilowe wyraźnie wymienione w tej pozycji.

3) Opiłki drzewne poddane specjalnemu preparowaniu, znane w handlu pod nazwą „Mammut-Biospäne", „wiórki Mammut Bio", należy clić według pozycji 755 taryfy celnej na równi z wiórami bukowymi do wyrobu octu.

Opiłki te służą do przyśpieszania fermentacji piwa oraz do jego uszlachetniania.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

760.

OKÓLNIK T. 118 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 września 1936 r.

L. D. IV. 21621/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1036).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z ustaloną w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 269 z r. 1936) zniżką celną na wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych o wadze sztuki 1 kg i mniej i koniecznością wobec tego odróżniania tych wentyli od wentyli do dętek rowerowych, nie korzystających z wyżej powołanej zniżki celnej, Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933) wyjaśnia, że za wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych należy uważać wentyle o długości najmniej ca 50 mm (bez czapeczki) przy średnicy otworu wlotowego ca 4,5 mm i wyżej.

Za wentyle do dętek rowerowych należy uważać wentyle o długości ca 45 mm (bez czapeczki) przy średnicy otworu wlotowego ca 2 mm.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

761.

OKÓLNIK T. 122 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 września 1936 r.

L. D. IV. 21370/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 350).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że jako siarczan metylu, wymieniony w poz. 350, należy rozumieć tak dwumetylosiarczan $(CH_3)_2\ SO_4$, jak i jednometylosiarczan $(CH_3)\ HSO_4$.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

762.

OKÓLNIK T. 117 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 września 1936 r.

L. D. IV. 22089/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania poz. 825 i 906 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Tektura, papier, karton nasycone lub powleczone środkami, wymienionymi w poz. 825 taryfy celnej, nawet drukowane, lakierowane lub barwione na powierzchni, podlegają cłu według odpowiednich punktów pozycji 825 taryfy celnej.

2) Wyroby ze szkła pod postacią drobnych łusek posrebrzanych, często ponadto pokrytych lakierem kolorowym, podlegają cłu według pozycji 906 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

763.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 września 1936 r.

L. D. IV. 21137/3/36

w sprawie zniżki konwencyjnej cła na rum, pochodzący z kolonii francuskich (z poz. 276 p. 1, p. 2 t. c.) udzielonej w prowizorycznym układzie handlowym pomiędzy Polską i Francją z dnia 18 lipca 1936 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na zapytanie jednej z Dyrekcyj Ceł Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zniżkę konwencyjną cła ustaloną w Prowizorycznym Układzie Handlowym pomiędzy Polską i Francją z dnia 18 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 482) na rum pochodzący z kolonij francuskich (z poz. 276 p. 1 oraz p. 2 t. c.) należy stosować na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania również do rumu, pochodzącego z kolonij innych państw, z którymi Polska związana jest umowami handlowymi opartymi na tej klauzuli i obejmującymi kolonie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

764.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

L. D. IV. 23189/3/36

w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 września 1936 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 25, poz. 746) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

I **Rodzaje odpraw celnych, przy których są wymagane świadectwa rozrachunkowe.**

A. Przywóz.

§ 1.

1) Świadectwa rozrachunkowe są wymagane:

a) przy odprawie celnej ostatecznej przywozowej oraz przy odprawie warunkowej w obrocie czynnym uszlachetniającym i reparacyjnym, towarów pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich;

b) przy powrotnym przywozie towarów uszlachetnionych lub naprawionych we Włoszech lub posiadłościach włoskich (powrotny przywóz w obrotach biernych: uszlachetniającym i reparacyjnym).

2) Przy odprawach warunkowych przywozowych towarów, pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich w innych przypadkach poza obrotem uszlachetniającym i reparacyjnym, mają analogiczne zastosowanie przepisy § 3 ust. 1e okólnika L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 32, poz. 721).

B. Wywóz.

§ 2.

1) Świadectwa rozrachunkowe są wymagane:

a) przy odprawie celnej ostatecznej oraz odprawie warunkowej w obrocie biernym uszlachetniającym i reparacyjnym towarów pochodzących z polskiego obszaru celnego a wywożonych do Włoch lub posiadłości włoskich;

b) przy powrotnym wywozie do Włoch lub posiadłości włoskich towarów zagranicznych, poddanych uszlachetnieniu lub naprawie na polskim obszarze celnym (powrotny wywóz w obrotach czynnych: uszlachetniającym i reparacyjnym).

2) Jeżeli strona przy wywozie towarów do Włoch lub posiadłości włoskich nie przedstawi świadectwa rozrachunkowego, to towar może być odprawiony do wywozu na podstawie zaświadczenia walutowego.

II. **Zwolnienia od świadectw rozrachunkowych.**

A. Przywóz.

§ 3.

1) Nie wymaga się przedstawienia świadectw rozrachunkowych przy przywozie:

a) towarów przewożonych w ruchu podróżnych (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego);

b) towarów stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła;

c) towarów zwalnianych od cła na podstawie art. 22 ust. 1 pp. 1 — 6, 8 — 11, ust. II pp. 1 — 10, 13 — 20, 22 — 25 prawa celnego.

2) Ponadto nie należy wymagać przedstawienia świadectw rozrachunkowych przy przywozie następujących towarów:

a) wydawnictw periodycznych (dzienników, tygodników i miesięczników), przesyłanych w pojedyńczych egzemplarzach wprost pod adresem odbiorców (prenumeratorów);

b) drobnych ilości towarów, przesyłanych w przesyłkach pocztowych a nie przedstawiających żadnej wartości, względnie przedstawiających wartość nie większą od 3 zł; ulgi tej nie należy stosować w tych przypadkach, gdy pod adresem jednej i tej samej osoby lub firmy nadchodzą zbyt często drobne przesyłki, co wskazywałoby na chęć uchylenia się od rozrachunku (analogicznie do p. 2 okólnika L. D. IV. 33299/3/35 z dnia 27 listopada 1935 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 761);

c) towarów objętych poz. 845 p. 1 c, d taryfy celnej przywozowej;

d) wydawnictw i dzieł naukowych oraz innych przedmiotów, nadsyłanych bezpłatnie lub w drodze wymiany dla zakładów naukowych, muzeów, bibliotek publicznych oraz urzędów i instytucyj państwowych i samorządowych, jeżeli zarząd zakładu, muzeum, lub biblioteki, względnie urząd, instytucja państwowa albo samorządowa poświadczy na piśmie, że przedmioty te zostały nadesłane bezpłatnie lub w drodze wzajemnej wymiany;

e) prób towarów, stanowiących przedmiot monopolów państwowych, a nadchodzących pod adresem zarządu monopolu, jeżeli zarząd monopolu poświadczy na piśmie, że próby te zostały przesłane bezpłatnie;

f) książeczek czekowych banków włoskich (uwaga do p. 3 poz. 845 taryfy celnej), nadsyłanych do polskiego obszaru celnego;

g) matryc tekturowych, objętych uwagą do p. 6 poz. 1009 taryfy celnej, przywożonych (nadsyłanych) z Włoch do polskiego obszaru;

h) towarów polskich zwalnianych od cła, jako zwracane z Włoch lub posiadłości włoskich poza obrotem uszlachetniającym i reparacyjnym (art. 72 prawa celnego oraz powrotny przywóz w innych przypadkach odprawy warunkowej);

i) towarów, pochodzących z kraju trzeciego a przewożonych za bezpośrednim dokumentem przewozowym przez Włochy lub posiadłości włoskie do polskiego obszaru celnego;

k) towarów, pochodzących z kraju trzeciego a nadanych we Włoszech lub posiadłościach włoskich do przewozu do polskiego obszaru celnego; przepisy p. II okólnika L. D. IV. 1969/3/36 z dnia 29 stycznia 1935 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3, poz. 96) powinny być przestrzegane.

B. Wywóz.

§ 4.

1) Nie wymaga się przedstawienia świadectw rozrachunkowych w wywozie:

a) towarów, przewożonych w ruchu podróżnych (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego);

b) towarów, stanowiących używane zwykle w handlu opakowania, które są wolne od cła;

c) towarów, wywożonych w przypadkach analogicznych do przypadków, przewidzianych w art. 22 ust. I pp. 1 — 6, 8 — 11; ust. II pp. 1—10, 13 — 20, 22 — 25 prawa celnego.

2) Ponadto nie należy wymagać przedstawienia świadectw rozrachunkowych:

a) w przypadkach, w których stosownie do części I § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1936 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku przedstawiania zaświadczeń walutowych przy wywozie niektórych towarów (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 19, poz. 584) nie wymaga się przedstawienia zaświadczeń walutowych;

b) przy wywozie węgla, koksu i brykietów do Włoch lub posiadłości włoskich.

III. **Postępowanie z świadectwami rozrachunkowymi.**

§ 5.

Świadectwa rozrachunkowe będą wystawiane przez Komisję Obrotu Towarowego i wydawane zainteresowanym importerom oraz eksporterom za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych oraz innych instytucyj lub organizacyj gospodarczych.

§ 6.

Przy stosowaniu świadectw rozrachunkowych mają analogiczne zastosowanie przepisy następujących okólników wydanych o specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego:

L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 32, poz. 721)—§§ 2, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14 i 15;

L. D. IV. 35968/3/35 z dnia 21 grudnia 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 36, poz. 836) — pp. VI — VIII;

L. D. IV. 1969/3/36 z dnia 29 stycznia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3, poz. 96) — p. III;

L. D. IV. 6647/3/36 z dnia 16 marca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 7, poz. 238) — pp. VI — VIII.

IV. **Przepisy końcowe.**

§ 6.

Posiadłościami włoskimi, z którymi obrót towarowy podlega specjalnej kontroli, są: Wyspy Egejskie, Libia (Trypolitania, Cyreneika), Erytrea, Somalia włoska.

§ 7.

Przepisy powołanego na wstępie obwieszczenia mają zastosowanie do przesyłek, zgłaszanych do odprawy celnej począwszy od dnia 24 września 1936 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

765.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 września 1936 r.

L. D. V. 23571/2/36

w sprawie opodatkowania nadwyżki wynagrodzeń likwidatorów.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 29.I. 1936 r. Nr Rej. 925/33.

„..... Za nieuzasadnione wreszcie uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny zarzuty, skierowane przeciw doliczeniu nadwyżek wynagrodzeń likwidatorów. Powołanym przez władzę pozwaną w zaskarżonem orzeczeniu przepisom §§ 149 i 298 niem. kodeksu handlowego przeciwstawia skarga twierdzenie, że nie było zamiarem ustawodawcy objąć przepisem art. 21 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym likwidatorów spółki akcyjnej i że nie mogą oni być uważani za osoby, ciągnące zyski z przeprowadzenia przedsiębiorstwa — twierdzeń tych jednak skarga niczem nie uzasadnia. W świetle natomiast powołanych przez władzę przepisów (por. także art. 450 pol. kod. hand. poz. 502/34 Dz. Ust.), w myśl których likwidatorzy mają uprawnienia i obowiązki członków zarządu, muszą być likwidatorzy także pod kątem widzenia przepisu art. 21 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym traktowani narówni z członkami zarządu. O ile zaś chodzi o ograniczenia zakresu działania likwidatorów — co skarga również podnosi w obronie tezy — to nie mogą być one uważane za ograniczenie upełnomocnienia likwidatorów do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 21 ust. 3, wynikają one bowiem tylko stąd, że działalność likwidatorów musi być oczywiście dostosowana do celów, jakim służy likwidacja, i określają tylko ramy działalności likwidatorów, odpowiadające faktycznym stosunkom, t. j. zacieśnionemu na skutek stanu likwidacji zakresowi działalności samego przedsiębiorstwa....."

— — — — — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

przesyła się do wiadomości.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *Kolanowski,*
Inspektor.

766.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 września 1936 r.

L. D. V. 9292/1/36

w sprawie zaprzestania zbierania informacyj o prowizji, uzyskanej ze sprzedaży znaczków i druków pocztowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ze względu na znikomą wartość, jaką przedstawiają przy wymiarze podatków informacje o wysokości prowizji, uzyskanej przez prywatnych sprzedawców ze sprzedaży znaczków i druków pocztowych Ministerstwo Skarbu poleca zaprzestać zbierania tego rodzaju informacyj.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

767.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 września 1936 r.

L. D. V. 23736/2/36

w sprawie amortyzacji torów kolejowych.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Art. 6 ustawy o podatku dochodowym przewiduje dokonywanie corocznych prawidłowych odpisań na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, przepisy zaś § 14 rozporządzenia wykonawczego stanowią, iż miarę wysokości dopuszczalnych odpisów jest wyłącznie faktyczne zużycie amortyzowanego przedmiotu majątkowego.

Przy praktycznym stosowaniu przytoczonych przepisów powstaje wątpliwość, czy ze stanowiska ustawy o podatku dochodowym dopuszczalne są odpisy na zużycie toru kolejowego (nawierzchni i nasypu). Otóż rozstrzygając tę kwestję, zważyć przedewszystkiem należy iż tor kolejowy przy dokonywanej w miarę potrzeby wymianie szyn i podkładów oraz naprawie nasypu, może być używany — teoretycznie — przez czas nieograniczony, nie tracąc zupełnie na wartości. Z tych też względów odpisy na amortyzację toru kolejowego nie mogą być zaliczane do kosztów potrącalnych przy ustalaniu dochodu podatkowego, natomiast podlegają potrąceniu koszty naprawy toru, a przedewszystkiem koszty wymiany zużytych szyn i podkładów, poniesione celem utrzymania wartości i sprawności toru na poziomie dotychczasowym.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

768.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 września 1936 r.

L. D. V. 49223/5/36

w sprawie kontroli dewizowej przesyłek pocztowych, zawierających karty do gry.

Do

Izb Skarbowych w Białymstoku, Krakowie, Lwowie oraz Grodzkiej w Warszawie, Urzędów Opłat Stemplowych w Krakowie, Lwowie i Warszawie oraz do 1 Urzędu Skarbowego w Grodnie.

W myśl § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419) paczki wartościowe i polecone wysyłane pocztą za granicę winny być nadawane na pocztę w stanie **otwartym.** Ponieważ zaś w myśl § 2 (p. 3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 234) w razie wywozu kart do gry za granicę, skarbowy organ nadzorujący nakłada na poszczególne colli **zabezpieczenia urzędowe,** więc celem usunięcia kolizji między powołanymi przepisami zostało wydane zarządzenie, zawarte w § 7 (punkt 2) „Instrukcji w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi", ogłoszonej w nrze 19 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 1936 r. w poz. 46. Powołany § 7 głosi:

„Na zasadzie udzielonego zezwolenia Komisji Dewizowej urzędy pocztowe mają przyjmować w stanie zamkniętym: paczki wartościowe z kartami do gry, o ile:

a) do dokumentów przewozowych dołączona jest deklaracja wywozowa na wywóz za granicę kart do gry, zaopatrzona

przez skarbowy organ nadzorujący w zaświadczenie, stwierdzające ilość i rodzaj nałożonych zabezpieczeń;

b) paczka wartościowa zabezpieczona jest w sposób podany w owym zaświadczeniu;

c) na stronie adresowej paczki umieszczona jest adnotacja: „paczka z kartami do gry—kontrola dewizowa przeprowadzona", pod którą umieszczony będzie podpis nadzorującego organu skarbowego i odcisk pieczęci urzędowej. Jeżeliby rodzaj opakowania nie pozwalał na umieszczenie powyższej adnotacji oraz pieczęci urzędowej na samej paczce, adnotacja i pieczęć urzędowa będą umieszczone na deklaracji wywozowej".

Wobec tego Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy wymienione w § 13 powołanego wyżej rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłacie stemplowej od kart do gry z dnia 31 marca 1931 r. przed nałożeniem zabezpieczeń na **każdej** paczce (colli), zawierającej karty do gry, a przeznaczonej do wysłania za granicę (nie wyłączając W. M. Gdańska) dokonywały kontroli dewizowej i wynik tej kontroli ujawniały ściśle w sposób, podany w przytoczonym wyżej tekście instrukcji pocztowej. Zarządzenie niniejsze dotyczy **wszelkich** przesyłek kart do gry za granicę, a zatem nie tylko przesyłek pocztowych.

Wymienione urzędy mają przy dokonywaniu kontroli dewizowej stosować się do „Instrukcji Ministra Skarbu z dn. 8 sierpnia 1936 r. L. D. IV. 18876/3/36 w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki graniczne kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą", ogłoszonej w nrze 21 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1936 r. w poz. 680.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

769.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 września 1936 r.

L. D. V. 23551/2/36

w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym odsetek doliczonych do kapitału.

W y c i ą g

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 1 maja 1936 r. L. Rej. 1356/34.

„.... Art. 19 ustawy stanowi, że za dochód z kapitałów pieniężnych m. in. należy uważać procenty od kapitałów, zaś § 38 odnośnego rozporządzenia wykonawczego bliżej wyjaśnia, że za dochody wymienione w art. 19 ustawy należy uważać m. in. wpływy pieniężne lub mające wartość pieniężną.

Skarżący stoi zaś na stanowisku, nie popartym żadnym przepisem prawnym, jakoby tylko efektywny wpływ odsetek w gotowiźnie podlegał opodatkowaniu, nie zaś przeniesienie odsetek na kapitał, czyli doliczenie ich do kapitału za zgodą stron.

Bezspornym jednak w sprawie jest, że nastąpił rozrachunek między stronami co do należnych procentów i jednocześnie wyrażenie woli co do przemiany należności stanowiącej odsetki na kapitał, podlegający w konkretnym wypadku nawet dalszemu oprocentowaniu.

W tych warunkach Najwyższy Trybunał Administracyjny uznać musiał, że nastąpiła nowacja umowy, polegająca na tym, że dług w postaci zaległych odsetek został zlikwidowany i zastąpiony nowym innym zobowiązaniem, na podstawie którego doliczone do kapitału odsetki miały przynosić nadal dalsze odsetki.

W tych warunkach Najwyższy Trybunał Administracyjny w ramach zarzutów skargi doszedł do wniosku, że skapitalizowanie odsetek jest równoznaczne z ich zapłatą, a w konsekwencji, że kwota zł 26.503 podlega opodatkowaniu.

Wobec powyższego Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił skargę jako nieuzasadnioną....."

— — — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *Kolanowski,*
Inspektor.

770.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 września 1936 r.

L. D. VI. 6202/3/36

w sprawie nadzoru skarbowego nad produkcją i magazynowaniem cukru.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Przemysł cukrowniczy żali się, że:

1) władze skarbowe skierowały do cukrowni w ubiegłej kampanii cukrowniczej

1935/36 nadmierną ilość urzędników dla wykonywania stałego nadzoru skarbowego;

2) urzędnicy stałego dozoru skarbowego z powodu braku należytego obeznania z przebiegiem produkcji cukru i przeprowadzaniem analiz chemicznych w laboratorium cukrowni oddziaływali ujemnie na sprawność wytwórczą nadzorowanych przedsiębiorstw;

3) władze skarbowe żądają wprowadzenia rzekomo zbędnych zmian w urządzeniach cukrowni i magazynowaniu cukru.

Wobec tego zarządza się:

1) ażeby ilość urzędników, delegowanych na okres kampanii do sprawowania stałego nadzoru w cukrowni, nie wykraczała poza ramy niezbędne do utrzymania na terenie danej cukrowni nieprzerwanego w ciągu całej doby nadzoru skarbowego nad przebiegiem wyrobu i wysyłek cukru po myśli okólnika z dnia 26 lutego 1935 r. L. D. VI. 15349/4/34 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 142);

2) aby do sprawowania stałego nadzoru w cukrowniach delegowano urzędników Kontroli Skarbowej należycie obznajmionych przynajmniej teoretycznie z przerobem buraków, wyrobem cukru oraz przeprowadzeniem analiz chemicznych na zawartość cukru w burakach i produktach pochodnych i wreszcie

3) aby władze skarbowe bezwzględnie powstrzymały się od żądania wprowadzenia takich zmian w urządzeniach cukrowni, które nie są konieczne z punktu widzenia obowiązujących przepisów lub bezpieczeństwa interesów Skarbu Państwa.

Kierownik Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

771.

OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ.

OKÓLNIK Nr 34

z dnia 7 września 1936 r.

w sprawie towarowych transakcyj wiązanych.

Komisja Dewizowa podaje do wiadomości, że:

I. Import i eksport towarów, dokonywane w ramach towarowych transakcyj wiązanych, odbywać się może na zasadzie specjalnego zezwolenia, wydanego przez Związek Izb Przemysłowo - Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Wzór zezwolenia załącza się do niniejszego okólnika.

Komisja Dewizowa, Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego w Warszawie oraz bank dewizowy, wymieniony w zezwoleniu, będą otrzymywać po jednej równobrzmiącej odbitce oryginalnego zezwolenia, wydanego zainteresowanej firmie.

II. Komisja Dewizowa upoważnia bank dewizowy, wymieniony w zezwoleniu Związku Izb Przemysłowo - Handlowych R. P., do wykonywania — bez względu na sumę przekazu i bez osobnego zezwolenia Komisji Dewizowej w terminie i do wysokości oraz na warunkach, wymienionych w tym zezwoleniu — przekazów zagranicznych sum, należnych za importowany do Polski towar.

III. Bank dewizowy poświadczy na V egzemplarzu zgłoszenia wywozu (poświadczenie walutowe), że eksporter uczynił zadość obowiązkowi odsprzedaży waluty eksportowej, o ile ją zaofiaruje w wysokości i walucie, ustalonej w tym zezwoleniu. W zaświadczeniu należy podać datę i liczbę zezwolenia.

IV. Rozliczenie transakcyj kompensacyjnych nastąpi wyłącznie w walutach obcych, wymienionych w zezwoleniu.

W przypadku, gdy zagraniczny kontrahent ma prawo zaliczenia należności za towar, sprowadzony z Polski, na swoją należność za towar, dostarczony przez niego do Polski, wówczas w punkcie 10. a) i b) będzie wstawiona jedynie kwota, stanowiąca nadwyżkę eksportu nad importem lub przeciwnie. W punkcie 4. zezwolenia Związek Izb przy wypełnieniu skreśli ustęp a) lub b), zależnie od tego, jaka alternatywa zostanie przyjęta; w punkcie zaś 10. b) — zależnie od tego, czy zapłata za importowany towar nastąpić ma dopiero po jego sprowadzeniu i ocleniu, czy też wcześniej — Związek Izb skreśli nazwy dokumentów oryginalnych lub zastępczych.

Banki dewizowe winny ściśle przestrzegać warunków, zamieszczonych w zezwoleniu Związku Izb Przemysłowo - Handlowych R. P., o sposobie zapłaty za wywiezione i przywiezione towary (punkty 9. i 10. zezwolenia).

Komisja Dewizowa.

Załącznik do okólnika Komisji Dewizowej Nr 34 z dnia 7 września 1936 r.

ZWIĄZEK
Izb Przemysłowo-Handlowych R. P.
w Warszawie.

Warszawa, dnia . . . . . . 1936 r.

ZEZWOLENIE Nr. . .

Do Firmy
. . . .

W związku ze zgłoszeniem firm: . . . . oraz powołując się na załączone „Informacje Związku Izb o zasadach obrotu kompensacyjnego z krajami poza europejskimi", Związek Izb wyraża zgodę na dokonanie transakcji wiązanej na warunkach następujących:

1. Firma . . . . dokona wywozu (towaru) . . . . .

(ilość) . . . . wartości fob $\frac{\text{Gdynia}}{\text{Gdańsk}}$.

. . . . zł do (kraj) . . . . . .
na następujących warunkach i z następującymi terminami zapłaty: . . . .
. . . .

2. W zamian za dokonanie wywozu, wymienionego w p. 1, firma . . . . przywiezie z (kraj) . . . . (towar) . . . . (ilość) . . . .

wartości . . . . zł cif $\frac{\text{Gdynia,}}{\text{Gdańsk}}$

na następujących warunkach i z następującymi terminami zapłaty: . . . .

3. Stosunek wartości towarów przywiezionych do wywiezionych wynosić będzie: . . %. Dopuszczalne jest stopniowe dokonywanie wywozu i przywozu w partiach częściowych, zawsze jednak we wspomnianym stosunku.

4. a) Towar może być przywieziony do polskiego obszaru celnego dopiero po dokonanym wywozie. Importer będzie mógł otrzymać pozwolenie przywozu, zaopatrzone specjalnym nadrukiem: „obrót kompensacyjny", wymagane dla odprawy celnej, dopiero po udowodnieniu Związkowi Izb dokonanego wywozu, w sposób wskazany niżej pod p. 5.

b) Przywóz może być dokonany przed wywozem, nie wcześniej jednak, niż . . . . . . Eksporter i importer przyjmują na siebie solidarne zabowiązanie, iż eksporter najdalej do dnia . . . . wywiezie cały towar na warunkach, określonych w p. l. Tytułem zabezpieczenia powyższego zobowiązana firma . . . . wpłaci do wyłącznej dyspozycji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. na rachunek Związku w banku . . . . sumę zł . . . . . . złoży list gwarancyjny banku . . . . na zł . . . . w Polskim Towarzystwie Handlu Kompensacyjnego do dyspozycji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych. Dopiero po złożeniu tej kaucji importer otrzyma pozwolenie przywozu, zaopatrzone specjalnym nadrukiem: „obrót kompensacyjny". Kaucja ta będzie zwrócona wpłacającemu po udowodnieniu — i w stosunku procentowym do wysokości — dokonanego w terminie wywozu. W przypadku, gdyby z jakiejkolwiek przyczyny dokonanie wywozu w terminie nie zostało udowodnione związkowi Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. w przeciągu miesiąca po upływie tego terminu, złożona kaucja przepada w całości lub części, odpowiadającej procentowi niedokonanego wywozu, na rzecz Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. i będzie zużyta przez Związek Izb na cele popierania wywozu lub też na inne cele, stosownie do uznania Związku.

5. Celem udowodnienia wywozu eksporter winien złożyć w Związku Izb:

a) odpis faktury konsularnej lub eksportowej,
b) odpis konosamentu do portu przeznaczenia,
c) oryginalne deklaracje celne,
d) inne przez Związek Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. wskazane dokumenty, stwierdzające wejście wywiezionego towaru do kraju przeznaczenia, a m.: . . . .

6. Transakcja niniejsza (tj. wywóz i przywóz) winna być wykonana w czasie od dnia wystawienia niniejszego zezwolenia do dnia . . . ., przy czym jako termin dokonania wywozu lub przywozu będzie uważana uwidoczniona na deklaracji celnej data wystąpienia towaru zagranicę lub wejścia do polskiego obszaru celnego przez jeden z portów tego obszaru.

7. Niniejsza transakcja musi być wykonana wyłącznie przez firmy, wymienione w punktach 1 i 2.

8. Tytułem opłat manipulacyjnych Związek Izb pobierze:

. . . . % od wartości wywozu fob/cif $\frac{\text{Gdynia}}{\text{Gdańsk}}$,

. . . . % od wartości przywozu cif $\frac{\text{Gdynia}}{\text{Gdańsk}}$

oraz na rzecz Komisji Dewizowej ½% od wartości towaru, który ma być przywieziony (punkt 2).

9. Eksporter zobowiązał się do sprzedaży waluty eksportowej wyłącznie bankowi dewizowemu: . . . . importer zaś przekazać może zagranicę należność za sprowadzony towar również tylko za pośrednictwem tego banku.

10. W związku z powyższym i na zasadzie generalnego zezwolenia Komisji Dewizowej, ogłoszonego w okólniku Komisji Dewizowej Nr. . . . . . . z dnia . . . . :

a) firma, wymieniona w p. 1 (—eksporter—) zobowiązana jest do odsprzedaży powyższemu bankowi następujących dewiz: . . . . . niezwłocznie po ich terminie płatności. Po spełnieniu tego obowiązku wyżej wymieniony bank poświadczy na V egzemplarzu zgłoszenia wywozu (zaświadczenie walutowe), że eksporter uczynił zadość obowiązkowi odsprzedaży waluty eksportowej w wysokości ustalonej w niniejszym zezwoleniu (z podaniem daty i liczby niniejszego zezwolenia);

b) firma, wymieniona w p. 2 (—importer—) otrzymać może od wyżej wymienionego banku na zapłatę przywiezionych towarów — bez osobnego zezwolenia Komisji Dewizowej — przydział następujących dewiz: . . . . w terminie: . . . . . . pod warunkiem dostarczenia urzędowej kopii pozwolenia przywozu, zaopatrzonego nadrukiem: „obrót kompensacyjny", oryginalnej faktury, faktury pro forma, kwitu celnego, zobowiązania dostarcze-

nia kwitu w przeciągu . . . . . tygodni oraz dowodów dokonania eksportu w postaci przedłożenia dokumentów, wymienionych pod p. 5 lub odpowiedniego pisemnego zaświadczenia Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P.

Pieczęć
Związku
Izb R. P.

ZWIĄZEK IZB PRZEMYSŁOWO-HANDLOWYCH R. P. W WARSZAWIE.

Dyrektor Związku.

Komunikat

z dnia 11 września 1936 r.

w sprawie udzielenia Dr Bohdanowi Bilinkiewiczowi we Lwowie zezwolenia na wyrób soli konserwowej.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż zarządzeniem z dnia 11 września 1936 r. L. D. VI. 8934/1/36 udzieliło dr Bohdanowi Bilinkiewiczowi we Lwowie zezwolenia na przetwarzanie soli kuchennej na sól przeznaczoną do konserwowania mięsa i przetworów mięsnych (sól konserwowa).

Do produkcji soli konserwowej uprawniony będzie używać wyłącznie sól wprowadzoną do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny".

Sól konserwowa przeznaczona do użycia w kraju winna odpowiadać ściśle przepisom o nadzorze nad artykułami żywności.

Władze skarbowe i sanitarne są uprawnione do kontrolowania w każdym czasie prowadzonej produkcji soli.

Komunikat

w sprawie sprostowania błędu w komunikacie, ogłoszonym w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 16, str. 643, lewa szpalta.

W komunikacie w sprawie udzielenia Jakóbowi Nenkesowi w Białymstoku zezwolenia na wyrób soli konserwowej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 16, str. 643, lewa szpalta) nazwisko uprawnionego winno brzmieć „Menkes" a nie jak mylnie wydrukowano „Nenkes", co niniejszym prostuje się.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 199

dnia 18 września 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,93	89,50
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,31½	5,28½
Dolary kanadyjskie . .	1 Dol.	5,30½	5,27½
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	361,27	359,55
Franki francuskie . .	100 Fr.	35,03	34,87
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	173,34	172,50
Funty angielskie . .	1 Ł.	26,95	26,79
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho - słow. .	100 K.	20.00	19,50
Korony duńskie	100 K.	120,29	119,45
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	135,33	134,35
Korony szwedzkie . . .	100 K.	139,03	138,05
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	36,50	34,50
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,87	11,50
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	138,00	133,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austrjackie . .	100 Szyl.	99,00	98,00

WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	360,55	361,27	359,83
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela	100 Blg.	89,75	89,93	89,57
Budapeszt . . .	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,87	11,81
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	120,29	119,71
Londyn	1 Ł.	26,88	26,95	26,81
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Medjolan	100 Lir.	—	42,00	41,80
Montreal	1 Dol.	—	5,31	5,28½
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5 31	5,32¼	5,29¾
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31⅛	5,32⅜	5,29⅞
Oslo	100 K.	—	135,33	134,67
Paryż	100 Fr.	34,96	35.03	34,89
Praga	100 K.	21,95	21,99	21,91
Ryga	100 Łat	—	—	—
Sofja	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	138,70	139,03	138,37
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	173,00	173,34	172,66
c) MONETY.				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	149,00	144,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 Zł.